

вото иматъ обьчай нѣкои, но да побъждаваме единъ другъ: и толко повече, колко то гледате че се приближава день (сданый).

26 Защото, ако согрѣшавате само произволно послѣ като сме познали истина та, не ѡстава веке жертва за грѣховѣ те:

27 Но (предстои) страшно нѣкое ѡжиданіе суда, и тростенъ огнь който ще да поаде противницы те.

28 Ако се ѡречеше нѣкой ѡ законатъ Моусеовъ, при двѣма или трѣма свидѣтели безъ милость оумираше.

29 Вѣско по голѣмо мученіе, мѣслите, ще да пріиме онъи, който потяпкова сына Бжїа, и кръвь та на-завѣтатъ съ коаото ѣ ѡсващенъ, за нечїста мни, и който оукрава Духатъ на-благодать та;

30 Защото знаеме оногова, който ѣ рѣкаъ: мене (се пада) да ѡмжстимъ, азъ ще заплатимъ, говори Гдѣ, и пакъ: Гдѣ ще да сди свои те люде.

31 Страшно ѣ да впадне нѣкой въ ржцѣ те на-Бга живаго.

32 Воспомѣндайте первы те дни ваши, въ който като се просвѣтихте, претерпѣхте великъ подвигъ на-страданїа та:

33 Понѣже нѣког^{сами кїе} прїимахте тинш оукраенїа и скорби: а нѣкога въдахте оучастницы въ скорь та на-онїа, който претжрїкваша тїа исти те (оукраенїа):

34 Защото вые показухте состраданїе за мой те оузы, и съ радостъ пренесохте разгравленїе то на-ваши те имѣнїа, понѣже знаете, зашо имате по добро и вѣчно имѣнїе на нево то.

35 Не ѡлагайте прочее ва ша та надежда, коаото има велико мзавоздаанїе.

36 Но требва да имате терпѣнїе: што като со-твори те вола та Бжїа, да прїимете ѡбѣщанїе то.

37 Защото тоще малко, вѣсма малко, ще дойде онъи, който има да дойде, и не ще да се закави.

38 Я праведно съ вѣра та ще да бѣде живъ: а ако се (нѣкой) поколеба, не ще да благоволивъ него дшїа та моа.

39 Но нїе, (кратїе,) не сме ѡ онїа, който се колебатъ за своа та погїбель, но ѡ онїа, който вѣрватъ за спасенїе дшїево.

ГЛАВА II.

А вѣра та ѣ живо предста-вленїе (на онїа вѣщи) за който се надаме, и ѡзавленїе на-вѣщи те, който не видїме.